

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 859

гр. София, 05.02.2021 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 22 състав,
в закрито заседание на 05.02.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Десислава Корнезова

като разгледа дело номер **9013** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.145 и сл. от АПК във вр.чл.215 ЗУТ.

Образувано е по жалба на И. И. Ц. и А. А. З.-Ц. срещу Заповед № РА-30-214/24.07.2020г. на главен архитект на Столична община.

Ответникът при изпращане на административната преписка в съда е депозирал писмено становище, в което моли жалбата да бъде отхвърлена, като неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, след като се запозна с приложените по делото писмени доказателства и обсъди твърденията на страните, приема от правна страна следното:

Жалбата на А. А. З.-Ц. е ПРОЦЕСУАЛНО НЕДОПУСТИМА на основание чл.159 т.4 АПК.

С оспорения административен акт- Заповед № РА-30-214/24.07.2020г. главен архитект на Столична община е наредил на И. И. Ц. да премахне незаконен строеж „ограда, състояща се от прозирна част и плътна част до 0.60м“, находяща се в ПИ с идентификатор № 68134.1933.2033, УПИ XVI-175Б, кв.69, местност „М. ливади-запад“, Столична община, район „В.“. В мотивите на акта е прието, че строежът е изграден в несъответствие с предвижданията на действащия ПУП за имота.

Жалбата е насочена срещу акт, който подлежи на съдебен контрол, но от страна, за която липсва активна процесуална легитимация да оспорва по съдебен ред същия.

Жалбоподателката А. А. З.-Ц. не е адресат на издадения административен акт, по отношение на нея главен архитект на Столична община не е наредил да премахне незаконния строеж „ограда“, извършен в ПИ с идентификатор № 68134.1933.2033. Административният акт не създава за нея правни задължения, а обстоятелството, че е съпруга на извършителя на строежа не означава, че този акт разпростира своето правно действие и по отношение на нея, както и че я обвързва с дължимо правно

поведение. Съгласно § 3 ал.1 от ДР на Наредба № 13 от 23.07.2001г. за принудително изпълнение на заповеди за премахване на незаконни строежи или части от тях от органите на ДНСК, „адресат/адресати на заповедта” са физически или юридически лица, които могат да бъдат собственикът на терена, лице с ограничено вещно право или извършителят на незаконния строеж, спрямо които се създава задължение за премахване на незаконния строеж.

В заключение, обжалваният акт Заповед № РА-30-214/24.07.2020г. не засяга, ограничава или застрашава по никакъв начин пряко и непосредствено вещно право на собственост, респ. ограничени вещни права на А. А. З.-Ц. върху процесния незаконен строеж. Не са представени писмени доказателства, които да удостоверяват и установяват изпълнението на строежа от нея.

Адресат на акта е единствено И. И. Ц. и спрямо него същият поражда неблагоприятни правни последици, което обуславя и активната му процесуална легитимация да го обжалва пред съда. А. А. З.-Ц. не може да бъде страна-жалбоподател в съдебния процес, развиващ се по правилата на чл.145 и сл. от АПК във вр.чл.215 от ЗУТ, защото заповедта не накърнява нейната правна сфера, както и не разпорежда извършването фактически действия от нея, свързани с премахването на незаконния строеж, ако административният акт влезе в законна сила. Единствено в хипотеза, ако заповедта влезе в законна сила и след образуване на изпълнително производство по реда на дял V от АПК, ако това трето лице докаже своя правен интерес може да подаде жалба срещу действията на органа по изпълнението на основание чл.295 от АПК. Като съпруга на възложителя на процесния строеж, тя отговаря солидарно за направените разходи по принудителното изпълнение на заповедта / § 3 ал.3 от Наредба № 13/23.07.2001г./, но това обстоятелство е без правно значение за настоящия процес, защото актът не е влязъл в законна сила и производството по делото няма за предмет оспорване на актове на органа по изпълнението.

Наличието на правен интерес е въпрос, който се преценява от съда. Той е предпоставка за допустимостта на съдебното оспорване от категорията на абсолютните. Интерес от защита пред съд имат само онези лица, по отношение на които административният акт оказва неблагоприятно въздействие върху правата и законните им интереси, признати като такива в правна норма- чл.147 от АПК.

По тези доводи и аргументи, за настоящата съдебна инстанция не съществува задължение да разгледа по същество предявената жалба от А. А. З.-Ц. досежно нейната основателност, тъй като с издадения в проведеното административното производство индивидуален административен акт не се засягат нейни материални права и законни интереси. Съгласно чл.159 АПК, съдът е длъжен да провери допустимостта на подадената жалба и след като констатира, че е налице основанието по чл.159 т.4 АПК следва да я остави без разглеждане и да прекрати образуваното въз основа на нея производство.

Така мотивиран, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-град, II-ро отделение, 22 съдебен състав на основание чл.159 т.4 АПК

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата с вх. № САГ20-ТК00-38/8/08.09.2020г. на А. А. З.-Ц. срещу Заповед № РА-30-214/24.07.2020г. на главен архитект на Столична

община.

ПРЕКРАТЯВА производството по адм.дело № 9013 по описа на АССГ, II-ро отделение, 22 състав за 2020г. в тази част.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване пред ВАС на РБ с частна жалба в 7-мо дневен срок от получаване на съобщението до жалбоподателите.

ПРЕПИС от съдебния акт да се връчи на страните по делото на основание чл.138 АПК.

СЛЕД ВЛИЗАНЕ В СИЛА или отмяна на съдебния акт, делото да се докладва за извършване на процесуални действия по жалбата на И. И. Ц. срещу Заповед № РА-30-214/24.07.2020г. на главен архитект на Столична община.

Съдия: